

בש"פ 76/20 - זאב זלצמן, פרידה זלצמן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 76/20

לפני: כבוד השופט א' שטיין

המבקשים: 1. זאב זלצמן
2. פרידה זלצמן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקשים: בעצמם

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוקבתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), להעברת הדיון בה"ת 24662-07-19 מבית משפט השלום ראשון לציון לבית משפט השלום חדרה.

2. המבקשים טוענים כי הם מתגוררים בחדרה וכי יהיה להם קשה להגיע לבית משפט השלום ראשון לציון בשל המרחק הרב אשר מפריד את מקום מגוריהם מבית משפט זה, בשלהעובדה שהם נמצאים במצוקה כלכלית, בשל העובדה שהם חולים במחלת הסרטן, ובשים לב לכך שמשפטו של בנם באותה פרשה מתנהל בבית משפט השלום חדרה.

3. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, בנקודת הזמן הנוכחית לא קיים הליך שקשור לפרשה אשר מתנהל בבית משפט השלום חדרה. כמו כן, טוענת המדינה כי לנוכח העובדה שהמבקשים לא ביססו את טענותיהם באשר למצוקתם הכלכלית, מן הדין לדחות את הבקשה. עוד יצוין בהקשר זה, כי מבקשת המבקשים לא עולה כי בכוונתם להודות במיוחס להם בכתב האישום.

4. סעיף 6(א) לחוקסדרהדיןהפלילי, [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע כי "דנים נאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נעברה העבירה, כולה או מקצתה, או נמצא מקום מגוריו של הנאשם". הוזה אומר: התביעה זכאית להגיש את כתב האישום לבית משפט שבאזור שיפוטו נעברה העבירה המיוחסת לנאשם. כלל זה מהווה נקודת המוצא לדיון בבקשת ההעברה, שכן הוא מקים חזקה כי בית המשפט המוסמך שאליו הגישה התביעה את כתב האישום הוא הפורום הנכון לניהול המשפט מבחינת כל הנוגעים בדבר: הנאשם, התביעה והעדים. ואכן, ניהול המשפט בסמוך למקום ביצוע העבירה מקל לרוב על ניהול פרשת ההוכחות (ראו בש"פ 11637/04 מדינת ישראל נ' זוזיאשווילי, פ"דנט(4) 229 (2005)). חזקה זו, כמובן, איננה חלוטה, שכן סעיף 78 לחוקבתי המשפט מסמיכנו להעביר את מקום ההתדיינות מבית משפט אחד למשנהו במקרים מיוחדים (ראו בש"פ 1379/15 יהודאי נ' עירית ירושלים (23.3.2015)). בהפעילנו סמכות זו, שוקלים אנו בראש ובראשונה את מאזן הנוחות של בעלי הדין והעדים. נטל השכנוע הרובץ על מבקש ההעברה אינו קל: כדי להרימו, על מבקש ההעברה לשכנענו כי מאזן הנוחות נוטה במובהק לטובת העברת מקום הדיון (ראו בש"פ 1116/04 ברדיצ'בסקי נ' מדינת ישראל (8.2.2004); בש"פ 1085/11 ספר נ' מדינת ישראל (22.2.2011) (להלן: בש"פ 1085/11)).

5. סבורני כי המבקשים לא הרימו את הנטל המוטל עליהם; הם אמנם טוענים כי הם סובלים ממחלה קשה וכי הם נמצאים במצוקה כלכלית, אך לבקשה לא צורפו מסמכים שמאמתים את הטענות ואף לא צורף תצהיר לבקשה. זאת ועוד: הלכה היא עמנו כי העברת מקום דיון ללא הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום תיעשה רק במקרים חריגים ויוצאי דופן (ראו בש"פ 1085/11; בש"פ 1950/17 בן שושן נ' מדינת ישראל (14.3.2017)).

6. המקרה דכאן איננו נמנה עם מקרים כאלה, ועל כן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ג בטבת התש"פ (20.1.2020).

שׁוֹפֵט